اخبار کارگری

مخالفت کارگران با خصوصی‌سازی میدان نفتی آزادگان

باقوت گرفتن احتمال واگذاری میدان نفتی آزادگان به بخش خصوصی، نزدیک به ۵ هزار کارگر ارکان ثالث شاغل در نفت و گاز اروندان بابت آینده شغلی خود، احساس نگرانی کردند. به گزارش ایلنا، کارگران این واحد نفتی که تنها دغدغه آنها نگرانی از بابت آینده شغلی است، می‌گویند: تصمیم به تغییر مالکیت این میدان نفتی تا به این لحظه با موافقت سازمان‌های مربوطه همراه بوده این در حالی که به غیر از کارگران نگران، تاکنون هیچ مسئولی به این موضوع مهم ورود نکرده و به نظر مخالف کارگران اهمیت نداده است. این کارگران می‌گویند: میدان نفتی دشت آزادگان مهم‌ترین عامل تضمین توسعه و اشتغال شهرستان سوسنگرد و هویزه و سایر شهرستان‌های مناطق مرزی استان خوزستان در حال و آینده است. باید به این پرسش پاسخ داده شود که آیا با واگذاری این واحد بزرگ نفتی به بخش خصوصی، توسعه شهرستان‌ها و اشتغال آیندگان در این منطقه دچار چالش نخواهد شد؟ آنها افزودند: موضوع خصوصی‌سازی میدان نفتی آزادگان در حالی در حال انجام است که در گذشته تجربیات تلخی از خصوصی‌سازی واحدهای بزرگی مانند نیشکر هفت‌تپه و گروه ملی فولاد ایران در خوزستان داشتیم که اثرات منفی آن بر وضعیت شغلی و معیشتی کارگران تحمیل شده است.

کارکنان داروخانه‌ها شغل خود را ترک می‌کنند

عضو انجمن صنفی کارکنان داروخانه‌های استان کرمانشاه گفت: برای هشت ساعت کار در داروخانه ۱۵ میلیون تومان حقوق ماهانه بسیار ناچیز است. برهان آرش در گفت‌وگو با ایلنا گفت: کارکنان داروخانه معمولا حداقل دستمزد یا کمی بیش از حداقل دریافت می‌کنند یعنی حدود ۱۵ تا ۱۸ میلیون تومان که این حقوق به قدری ناچیز است که برخی از آنها ناچار شده‌اند به سمت کارگری بروند و شغل خود در داروخانه را رها کنند چرا که این شغل دیگر صرفه اقتصادی ندارد. وی گفت: این مبلغ برای افراد مجرد بسیار ناچیز است چه برسد به افرادی که دارای همسر و فرزند هستند. برخی داروخانه‌دارها برای آنکه بتوانند نیرو جذب کنند یا نیروهای خود را حفظ کنند، پیشنهاد حقوق ۳۰ میلیون تومانی برای افراد با سابقه ۵ تا ۱۰ سال می‌دهند اما با این حال، باز هم این مبالغ پاسخگوی شرایط فعلی نیست. عضو انجمن صنفی کارکنان داروخانه‌های استان کرمانشاه گفت: وضعیت فعلی بسیار اسف‌بار است. یک خانواده چهار نفره مستأجر برای تأمین حداقل‌های یک زندگی به معنای واقعی کلمه بخور و نمیر، ماهانه باید چیزی حدود ۳۵ میلیون تومان درآمد داشته باشد و برای داشتن آرامش نسبی، حدود ۵۰ میلیون تومان درآمد ماهانه نیاز است.

ادامه تجمع کارگران قند خاورمیانه شوش

اعتراض کارگران کشت و صنعت قند خاورمیانه، روز پنجشنبه (۴ دی) همچنان ادامه داشت. این در حالی‌ست که اوایل ماه گذشته نیز کارگران این مجموعه به مدت ۵ روز تجمعات اعتراضی برگزار کرده بودند. به گزارش ایلنا، این کارگران می‌گویند: با وجود گذشت چهار روز از این اعتراض صنفی، مسئولان شرکت قند، اداره کار شهرستان شوش و سایر نهادهای مسئول پاسخی نداده‌اند و تاکنون اقدامی در جهت رسیدگی به خواسته‌های کارگران انجام نشده است. در دور قبلی اعتراض که اوایل آذرماه برگزار شد، شورای تامین شهرستان شوش کارفرما را موظف به تحقق برخی از خواسته‌های کارگران کرد اما کارفرما نه تنها به تعهدات قانونی خود عمل نکرد، بلکه اول دی ماه سه نفر از کارگران را نیز اخراج کرد. کارگران قند خاورمیانه شوش، مطالبات خود را بازگشت به کار همکاران اخراجی، اجرای درست طرح طبقه‌بندی مشاغل، محاسبه جمعه‌کاری‌ها، پرداخت حق غذا و همچنین جذب نیروهای کار فصلی بومی به جای نیروی کار غیربومی عنوان کردند.

رئیس کانون بازنشستگان تهران:

دولت باید پاسخگوی وضعیت تأمین اجتماعی باشد

رئیس کانون بازنشستگان استان تهران گفت: صیانت از اموال تأمین اجتماعی، اجرای دقیق قوانین مرتبط با متناسب‌سازی حقوق، پیگیری مطالبات انباشته از دولت و اصلاح سیاست‌های درمان مستقیم و غیرمستقیم، از مهم‌ترین مطالبات جامعه بازنشستگان و کارگران کشور است. به گزارش ایلنا، علی دهقان کیا افزود: بررسی روند اجرای قانون الزام درمان نشان می‌دهد درمان مستقیم در سال‌های ابتدایی کارآمد عمل کرده اما تغییر تدریجی سیاست‌ها به سمت درمان غیرمستقیم و افزایش سهم پرداخت از جیب بیمه‌شدگان، چالش‌های جدی برای بازنشستگان ایجاد کرده است. وی بیان کرد: کمبود زیرساخت‌های درمانی، فرسودگی تجهیزات مراکز ملکی و فاصله معنادار دریافتی پزشکان در این مراکز نسبت به بخش خصوصی، باعث کاهش انگیزه پزشکان برای فعالیت در شبکه تأمین اجتماعی و افزایش ارجاع بیماران به خارج از این شبکه شده است. دهقان کیا افزود: پاسخگویی نهادهای قانون‌گذار و اجرایی نسبت به وضعیت معیشت و درمان بازنشستگان و ارائه گزارش عملکرد شفاف از سوی مسئولانی که طی سال‌های گذشته در جایگاه تصمیم‌گیری قرار داشته‌اند، ضرورتی انکارناپذیر است. وی با اشاره به بدهی سنگین دولت به تامین اجتماعی گفت: دولت مقصر وضعیت فعلی تامین اجتماعی است و باید پاسخگوی بازنشستگان و مستمری‌بگیران این سازمان باشد.

جبران فاصله ۲۰ درصدی تورم و افزایش مزد با کالابرگ ۶۲۰ هزار تومانی!

ایرانی محکوم به فقر است؛ چه بیکار و چه شاغل

زهرا معرفت

دولت در پیش‌نویس لایحه بودجه ۱۴۰۵ افزایش ۲۰ درصدی را برای کارمندان و بازنشستگان تحت پوشش خود در نظر گفته است. سخنگوی دولت در نشستی با موضوع تعیین دستمزد کارمندان دولت برای سال آینده گفت: «برای کنترل تورم، افزایش حقوق زیادی نخواهیم داشت. اصل تمرکز دولت، مهار تورم است و افزایش حقوق بیش از ۲۰ درصد تورم‌زا است».

اما افزایش ۲۰ درصدی مورد اعتراض بسیاری از کارمندان دولت است و با توجه به تورم بیش از ۴۰ درصدی امسال، آنچه دولت برای حقوق کارمندان در بودجه تعیین کرده، مشکلات معیشتی حقوق‌بگیران دولت را بیش از پیش خواهد کرد. ضمن اینکه طی ماه‌های اخیر قیمت طلا و ارز افزایش بی‌سابقه‌ای داشته و با توجه به سیاست‌های تعدیلی دولت از جمله حذف ارز ترجیحی و افزایش قیمت بنزین، نگرانی از افزایش هر چه بیشتر نرخ تورم و هجوم موج جدید گرانی بالا گرفته است.

در پاسخ به این نگرانی‌ها «جعفر قائم‌پناه» معاون اجرایی رئیس‌جمهور به تازگی گفته: «دولت تلاش می‌کند بخشی از فشار معیشتی را از مسیرهای غیرنقدی مانند کالابرگ و یارانه‌های هدفمند جبران کند. درصد عمده‌ای از کارمندان ما یارانه دریافت می‌کنند». او سپس گفته: «این گونه نیست که دولت معیشت و اقتصاد مردم را رها کرده باشد و تورم و گرانی دلار را نبینند. همه اینها را می‌بینیم و برای آن برنامه‌ریزی می‌کنیم».

اما آن‌طور که از صحبت‌های معاون اجرایی رئیس‌جمهور فهم می‌شود، منظور از برنامه‌ریزی برای کاهش نرخ تورم، کاهش نقدینگی از طریق سرکوب دستمزد نیروی کار و جبران این سرکوب مزدی از طریق پرداخت «یارانه هدفمند» و کالابرگ الکترونیکی است!

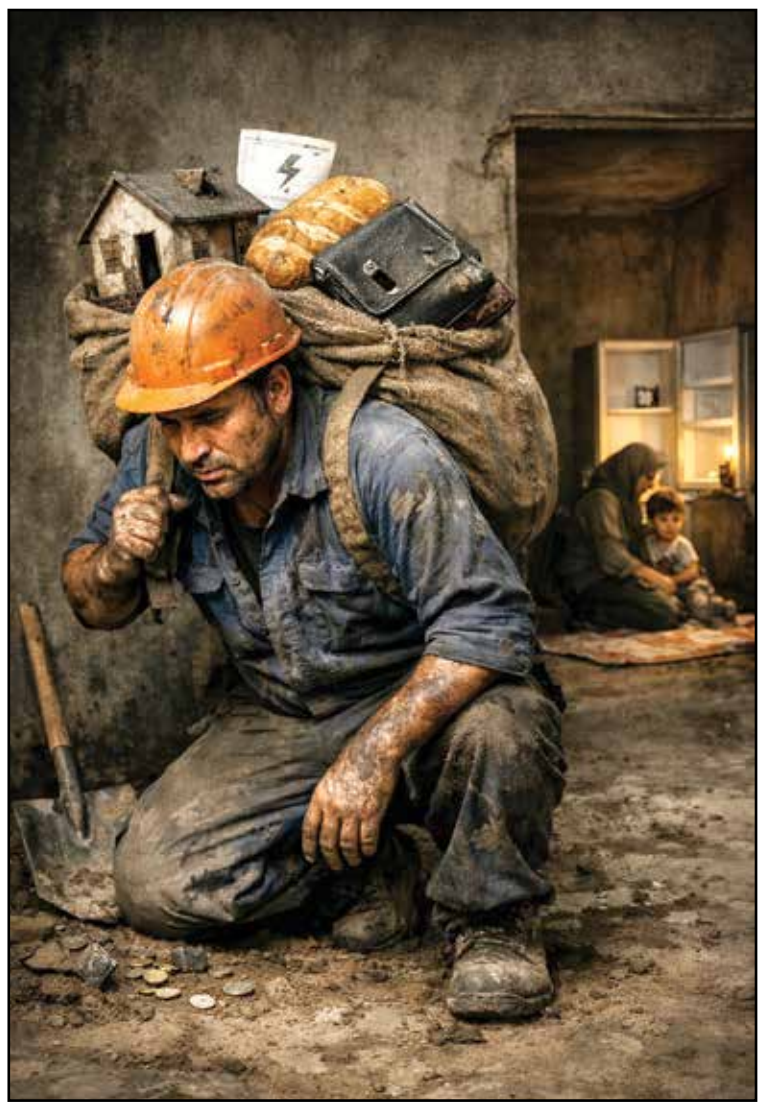

رفع مشکلات معیشتی با ماهی ۶۲۰ هزار تومان کالابرگ

این صحبت‌ها در حالی مطرح می‌شود که مبلغ یارانه برای دهک‌های پایین جامعه ۴۰۰ هزار تومان و دهک‌های بالاتر ۳۰۰ هزار تومان است. رقم کالابرگ نیز برای سه دهک پایین جامعه به تازگی به ۶۲۰ هزار تومان افزایش یافته است. ارقامی که دولت مدعی است می‌توان با آن بخشی از فشار معیشتی مردم و مشخصا کارمندان خود را جبران کند، بسیار ناچیز است؛ آن‌قدر که یارانه ۳۰۰ هزار تومانی یک خانواده ۴ نفره حتی پول ۱٫۵ کیلو گوشت یا ۴ کیلو برنج هم نمی‌شود، آن هم اگر جزو گروه حذف‌شدگان یارانه نباشند.

۲۰ درصد پیشنهاد دولت برای افزایش حقوق کارمندان در شرایطی مطرح می‌شود که هزینه‌های مربوط به آموزش، درمان و مسکن که جزو اساسی‌ترین هزینه‌ها هستند و طبق قانون اساسی باید مورد حمایت دولت قرار بگیرند، افزایش قابل توجهی داشته است. خاصه در مورد آموزش و درمان که به دلیل خصوصی‌شدن هر چه بیشتر این خدمات و برداشته شدن حمایت‌های دولتی، هزینه‌های سرسام‌آوری بر نیروی کار تحمیل کرده است. در چنین وضعیتی مشخص نیست معاون اجرایی رئیس‌جمهور، چگونه یارانه ۳۰۰ هزار تومانی و کالابرگ ۶۲۰ یا ۳۵۰ هزار تومانی را برنامه‌ای برای جبران مشکلات معیشتی می‌داند؟!

بهانه‌ای نخ‌نما برای سرکوب مزدی حقوق‌بگیران

دولت تأکید دارد که افزایش ۲۰ درصدی دستمزد مزدبگیران در راستای کنترل نقدینگی و به تبع آن کنترل نرخ تورم است. این ادعا هر ساله مطرح می‌شود و البته منتقدان بسیاری دارد. اقتصاددانان بسیاری معتقد هستند که کنترل و کاهش نرخ تورم در ایران ربطی به کاهش نقدینگی و دستمزد نیروی کار ندارد.

آنها تأکید دارند که دستمزد طی سال‌ها به قدری سرکوب شده که اقتصاد ایران را به سمت رکورد تورمی کشانده و نسخه آنها برای دولت، نه کاستن از دستمزد نیروی کار، بلکه حذف بودجه نهادهای فرمایشی و بی‌خاصیت است.

در همین رابطه «علی قنبری» کارشناس مسائل اقتصادی با رد استدلال دولت در رابطه با کنترل تورم از طریق سرکوب مزد نیروی کار گفت: افزایش حقوق الزاماً عامل اصلی تورم نیست و سرکوب دستمزدها نه تنها تورم را کنترل نمی‌کند، بلکه باعث کاهش قدرت خرید مردم و تعمیق رکود اقتصادی می‌شود. وقتی کارگران و کارمندان توان خرید کالاها، به‌ویژه کالای داخلی را نداشته باشند، رکود عمیق می‌شود و در کل جامعه گسترش پیدا می‌کند.

انجماد دستمزد؛ نه عادلانه است نه منصفانه

این کارشناس مسائل اقتصادی با اشاره به اعلام افزایش ۲۰ درصدی حقوق کارکنان دولت تاکید کرد: در شرایطی که نرخ تورم بالای ۴۰ درصد است، افزایش ۲۰ درصدی حقوق به هیچ وجه عادلانه و منصفانه نیست. باید تلاش شود قدرت خرید کارکنان و کارگران متناسب با نرخ تورم حفظ شود و ارتقا یابد. کاهش قدرت خرید منجر به کوچک‌تر شدن سفره مردم و افت شاخص‌های رفاه عمومی می‌شود.

قنبری در مورد راهکارهای کنترل نرخ تورم گفت: کنترل تورم از مسیر سیاست‌های پولی و مالی هماهنگ میان دولت و بانک مرکزی می‌گذرد. دولت باید از ایجاد کسری بودجه جلوگیری کند، هزینه‌های جاری غیرضرور را کاهش دهد و منابع بودجه را به سمت فعالیت‌های زیربنایی و عمرانی هدایت کند. این رویکرد، هم به رشد اقتصادی کمک می‌کند و هم می‌تواند به بهبود قدرت خرید مردم منجر شود.

این کارشناس مسائل اقتصادی همچنین در واکنش به اظهارات مطرح‌شده درباره جبران مابه‌التفاوت افزایش حقوق با پرداخت یارانه‌ها گفت: این توجیه درستی نیست چرا که اولاً همه افراد جامعه یارانه دریافت نمی‌کنند و ثانیاً راه‌حل اساسی، کنترل تورم است. اگر تورم مهار نشود، هر میزان افزایش حقوق نیز در نهایت منجر به کاهش ارزش پول ملی و تشدید آثار منفی تورم خواهد شد.

قنبری: در شرایطی که نرخ تورم بالای ۴۰ درصد است، افزایش ۲۰ درصدی حقوق به هیچ وجه عادلانه و منصفانه نیست. باید تلاش شود قدرت خرید کارکنان و کارگران متناسب با نرخ تورم حفظ شود و ارتقا یابد

تکرار همیشگی یک سیاست فاجعه‌بار

سال‌هاست که دولت‌های مختلف با هدف کنترل نرخ تورم، دستمزد نیروی کار یعنی کارمند و کارگر را سرکوب کرده‌اند اما تداوم پیش‌روندگی نرخ تورم نشان داده که این سیاست، نه تنها تأثیری روی کنترل و کاهش نرخ تورم نداشته بلکه اوضاع اقتصادی و اجتماعی را در مجموع بدتر کرده است.

سقوط بخش زیادی از طبقه کارگر به زیر خط فقر از تبعات اصلی این سیاست است. زمانی پیدا کردن شغل با حقوق حداقل مصوب، می‌توانست نجات‌دهنده فرد و کل خانواده از فقر باشد اما امروز تضمینی برای آن وجود ندارد.

به تازگی مرکز پژوهش‌های مجلس در پژوهشی با عنوان «بررسی اشتغال و حداقل دستمزد از منظر فقر» به این موضوع اشاره کرده و نوشته: «نتایج نشان می‌دهد که حداقل دستمزد نسبت به تورم سبد خط فقر عقب‌افتاده و این عقب‌افتادگی، اهمیت اشتغال برای توضیح‌دهندگی تفاوت فقرا با غیرفقرا را کاهش داده است. کاهش ارزش حقیقی حداقل دستمزد باعث بروز پدیده‌ای به نام شاغلین فقیر شده که با فلسفه اولیه حداقل دستمزد در تضاد است».

قائم‌پناه: این گونه نیست که دولت معیشت و اقتصاد مردم را رها کرده باشد و تورم و گرانی دلار را نبینند. همه اینها را می‌بینیم و برای آن برنامه‌ریزی می‌کنیم

گزارش

نشست‌های شورای عالی کار؛ «شو»یی بیشتر نیست

گلپور: بار تمام ناکارآمدی‌ها را روی دوش کارگران انداخته‌اند

رئیس کانون عالی انجمن‌های صنفی کارگران، وضعیت دستمزد و معیشت کارگران را بحرانی عنوان کرد و گفت: نمایندگان کارگری در شورای عالی کار عملا در گوشه رینگ قرار دارند. حداقل حقوق ۱۲ میلیون تومانی، حتی نزدیک خط فقر هم نیست و با ناتوانی دولت در مدیریت اقلام ضروری، میلیون‌ها کارگر زیر فشار شدید اقتصادی و استثمار مضاعف قرار گرفته‌اند.

به گزارش جماران، سمیه گلپور در نشست «سرکوب دستمزدها، یارانه پنهان نیروی کار به دولت و بحران معیشت» که در موسسه مطالعات دین و اقتصاد برگزار شد، گفت: تعیین حداقل دستمزد کارگران برعهده شورای عالی کار است؛ شورایی که موظف است در یک فضای سه‌جانبه، حداقل دستمزد سال ۱۴۰۵ را بر مبنای دو مولفه اصلی تعیین کند؛ نخست، تناسب حداقل دستمزد با نرخ تورم اعلامی از سوی بانک مرکزی و دوم، سبد معیشت خانوار.

وی افزود: عددی که برای سبد معیشت اعلام شد، مربوط به یک خانواده چهار نفره شامل پدر، مادر، فرزند بزرگ‌تر و فرزند کوچک‌تر است اما در جریان تعیین این عدد در سال گذشته، شاهد چانه‌زنی‌هایی بودیم که واقعا می‌شود از آن به عنوان «طنز تلخ» یاد کرد. نمایندگان دولت و کارفرمایی بحث می‌کردند که وقتی کالری مورد نیاز هر فرد مثلا ۲۰۰۰ کالری در نظر گرفته شده، برای بچه کوچک باید کمتر حساب شود، چون هنوز شیرخوار است. چانه‌زنی بر سر ۲۰ کالری در روز؛ یعنی در این حد از جزئیات، روی معیشت کارگر مذاکره می‌شود. متاسفانه بیشترین چالش ما در شورای عالی کار، نه با نمایندگان کارفرمایان، بلکه با نمایندگان دولت است.

تعیین سه‌جانبه دستمزد؛ نمایشی بیش نیست

رئیس کانون عالی انجمن‌های صنفی کارگران ادامه داد: کارفرما می‌گوید من کی گفته‌ام می‌خواهم ۱۲ میلیون تومان حقوق بدهم؟ بیشتر می‌دهم اما باز هم کارگر نمی‌آید. کارگر هم می‌گوید با ۲۵ میلیون زندگی‌ام نمی‌چرخد و باید یک مقدار اسنپ کار کنم یا بروم در بازار ضایعات یا این طرف و آن طرف کار کنم تا درآمدم به ۵۰ یا ۶۰ میلیون برسد و بتوانم کرامت انسانی خانواده‌ام را حفظ کنم. با این حال، در شورای عالی کار، چانه‌زنی‌ها همچنان حول همان عدد ۱۲ میلیون تومان است و اینکه روی این عدد چند درصد قرار است اضافه شود. فرض کنید در بهترین حالت ۵۰ درصد افزایش بدهند. پارسال که ۴۵ درصد بود. ۵۰ درصد ۱۲ میلیون تومان می‌شود ۶ میلیون؟ اینها بازی با اعداد است؛ نمایشی که هر سال شاهدش هستیم با این عنوان که جامعه کارگری هم در فرآیند تعیین دستمزد مشارکت دارد. در حالی که این یک نمایش است و بازیگران تعیین دستمزد، نقش خودشان را ایفا می‌کنند اما خروجی آن، تامین معیشت کارگر نیست.

گلپور افزود: وقتی شما می‌توانید نظر بدهید که رأی‌تان مؤثر باشد اما در عمل، نمایندگان دولت و کارفرمایان در یک جهت می‌ایستند. اینجاست که صدای نماینده کارگری عملاً خنثی می‌شود. از حدود ۲۵ میلیون و نیم شاغل کشور، از هر ۱۰ نفر، یک نفر برای دولت کار می‌کند؛ چه کارمند و چه کارگر. این عدد، نزدیک به دو تا سه میلیون نفر است. کدام کارفرمایی را می‌توان پیدا کرد که سه میلیون نیروی کار داشته باشد؟ طبیعی است که این حجم نیروی انسانی، به‌طور مستقیم بر بودجه کشور و هزینه‌های دولت اثر می‌گذارد.

وی تصریح کرد: دولت بخشی از نیروهای خود را در قالب‌های رسمی نگه داشته و بخشی دیگر را، در قالب شرکت‌های واسطه‌ای و پیمانکاری، به شکلی استثماری به کار گرفته است. بیش از ۲۰ سال است که شرکت‌هایی شکل گرفته‌اند که افراد نزدیک به خود دولت در رأس آنها قرار دارند و تأمین نیروی انسانی وزارتخانه‌ها را بر عهده گرفته‌اند. دولت پول حقوق این نیروها را می‌دهد اما نه مستقیم به خودشان، بلکه به شرکتی که در یک فرآیند شبیه مناقصه، واسطه شده است.

گلپور گفت: این کارگر یا کارمند دولت، از همان حقوق اندک خود، باید مبلغی را هم به عنوان کمیسیون به این شرکت‌ها بدهد. مواردی دیده‌ام نیرویی با ۲۰ سال سابقه کار، ۱۳ یا ۱۵ میلیون تومان دریافتی دارد در حالی که دولت و مجلس مدام از عدالت مزدی و عدالت اجتماعی صحبت کرده‌اند و وعده داده‌اند که این واسطه‌ها حذف شوند و نیروهایی که مستقیم برای دولت کار می‌کنند، به صورت مستقیم جذب شوند.

او گفت: اگر اخبار را پیگیری کنید، می‌بینید که دولت اعلام کرده قرار است حقوق نیروهای شرکتی را مستقیما پرداخت کند. خب وقتی دولت خودش مستقیم حقوق را می‌دهد، پس شرکت واسطه دقیقا برای چه کاری آنجا ایستاده و چه نفعی دارد؟ پولی که دیگر به شرکت داده نمی‌شود. آیا واقعا به خود کارگر می‌رسد یا جای دیگری می‌رود؟ این وضعیت، کاملا مبهم و شک‌برانگیز است.

بساط کار ناوال ۳۵ ساله تعیین مزد باید جمع شود

گلپور ادامه داد: امروز کف بازار کار ما مشخص است. کسی که روزی ۱٫۵ تا دو میلیون تومان کار می‌کند، اگر ۲۵ روز هم کار کند، به ۴۵ میلیون تومان می‌رسد. این عدد دارد بازار کار را تعیین می‌کند. کارگر فصلی، کارگر ساده، کارگر ماهر؛ همه اینها عددشان مشخص است. آیا شورای عالی اشتغال که بیش از نیمی از وزرا و شخص رئیس‌جمهور در آن حضور دارند، این واقعیت‌ها را نمی‌بیند؟ نمی‌داند بستر اشتغال کشور امروز روی چه عددی می‌چرخد؟ بعد ما هنوز در شورای عالی کار، داریم روی ۱۲ میلیون تومان چانه‌زنی می‌کنیم. واقعا خنده‌دار است. فرض کنیم ۱۰۰ درصد افزایش بدهند که هیچ‌وقت چنین اتفاقی نمی‌افتد؛ می‌شود ۲۴ میلیون تومان. این عدد، حتی به خط فقر اعلامی سال گذشته هم نمی‌رسد. یعنی با ۱۰۰ درصد افزایش دستمزد هم، باز زیر خط فقر هستیم. بنابراین این بازی با اعداد، این شو و این کار ناوالی که طی ۳۵ سال بعد از اجرای قانون کار راه افتاده، باید جمع شود.

معیشت مردم و عدالت اجتماعی با چند خیریه، بنیاد یا کالابرگ حل نمی‌شود

این فعال صنفی تاکید کرد: معیشت مردم و عدالت اجتماعی با چند خیریه، بنیاد یا حتی کالابرگ حل نمی‌شود. همین حالا که ما اینجا نشسته‌ایم، نزدیک به ۹ میلیون نفر از ابتدای سال یارانه‌شان قطع شده است. بر چه اساسی؟ تورم از بین رفته یا اشتغال و صنعت رشد کرده؟ یک خانواده اگر مجموع درآمدش به ۳۰ میلیون تومان برسد و یک خانه ۳۰ یا ۴۰ متری داشته باشد، از نظر وزارت رفاه، مرفه محسوب می‌شود و از چرخه یارانه حذف می‌شود.

رئیس کانون عالی انجمن‌های صنفی کارگران ادامه داد: یک پروپاگاندا هم درست کرده‌اند که اگر دستمزد متناسب با تورم و سبد معیشت بالا برود، کشور دچار بحران می‌شود، در حالی که خود سبد معیشت که شامل ۱۱ قلم خدمات و کالا است، سال گذشته با اغماض ۲۴ میلیون تومان تصویب شد. با این وجود، شورای عالی کار آمد و حداقل مزد را ۱۲ میلیون تومان تعیین کرد؛ یعنی خودش گفت سبد معیشت ۲۴ میلیون است، تورم بالای ۴۰ درصد است اما مزد را فقط بر مبنای تورم بست و عملاً نیمی از ماده ۴۱ قانون کار را اجرا نکرد.

گلپور تاکید کرد: در شورای عالی کار، نمایندگان کارگری عملا در گوشه رینگ قرار دارند. چه بپذیرند و چه نپذیرند، به دلیل ترکیب ناعادلانه شورا، از قبل بازنده‌اند. شکست آنها پیش از ورود به مذاکره رقم خورده و تا زمانی که این ساختار اصلاح نشود، اجرای واقعی ماده ۴۱ و تحقق عدالت مزدی ممکن نخواهد بود. شورای عالی کار در هیچ سالی، دستمزد را همزمان بر مبنای هر دو مؤلفه ماده ۴۱ تعیین نکرده؛ نه تناسب با نرخ تورم و نه سبد معیشت. در سال‌های اخیر شاید اندکی به نرخ تورم اعلامی بانک مرکزی نزدیک شده باشند اما هیچ‌وقت مبنای تعیین مزد، سبد معیشت نبوده است. در شورای عالی کار امسال، نه ماه از سال گذشته و تازه کمیته مزد تشکیل شده؛ که یعنی دهن‌کجی آشکار به وضعیت وخیم جامعه کارگری.

رئیس کانون عالی انجمن‌های صنفی کارگران در واکنش به این شبهه که افزایش دستمزد باعث تعطیلی کارگاه‌های کوچک می‌شود، گفت: کارگاهی که فقط با فقیر کردن کارگرش سرپا می‌ماند، محکوم به تعطیلی است. حمایت از کارگاه کوچک یعنی کمک در مالیات، تأمین مواد اولیه، وام، بیمه و بدهی‌های تأمین اجتماعی؛ نه اینکه از جیب کارگر بزنید. اینها همه نشان می‌دهد که مسأله فقط عدد دستمزد نیست؛ ساختار ناعادلانه‌ای است که بار تمام ناکارآمدی‌ها را روی دوش کارگر انداخته است.

گزارش

عذرخواهی رئیس سازمان برنامه و بودجه دردی از زندگی مردم را درمان نمی‌کند

انتقاد یک بازنشسته از پیشنهاد افزایش ۲۰ درصدی حقوق

یک بازنشستگان دولت از اظهارات اخیر رئیس سازمان برنامه و بودجه و پیشنهاد دولت برای افزایش حقوق سال آینده انتقاد کرد.

به گزارش ایلنا، «محمد یوسفی» بازنشسته دولت که می‌گوید با سیاست‌های مزدی دولت در سال‌های اخیر به یک حداقل‌بگیر مطلق تبدیل شده و نمی‌تواند با حقوق دریافتی حتی نصف هزینه‌های زندگی را تامین کند، در واکنش به اظهارات اخیر رئیس سازمان برنامه و بودجه می‌گوید: با افزایش ۲۰ درصدی حقوق، کارمندان شاغل و بازنشسته به قعر دره فقر سقوط می‌کنند. این سقوط به خصوص برای بازنشستگان که منبع درآمد دیگری جز حقوق ماهانه ندارند، شدیدتر است.

این بازنشسته ادامه می‌دهد: امسال هزینه‌های زندگی بیش از ۱۰۰ درصد افزایش یافته و تورم برخی اقلام خوراکی از جمله گوشت و برنج بیشتر از ۱۰۰ درصد بوده، چطور محاسبه کرده‌اند که به افزایش ۲۰ درصدی حقوق‌ها رسیده‌اند؟!

یوسفی در ارتباط با بهانه‌های دولت مبنی بر کسر بودجه می‌گوید: اینکه پول و بودجه نیست، برای ما قابل پذیرش نیست. خب چرا از بودجه جاهای دیگر کم نمی‌کنند؟ من ۳۰ سال خدمت کرده‌ام تا امروز و در زمان پیری، آبرومندانه زندگی کنم.

او افزود: معذرت‌خواهی پورمحمدی به کار ما نمی‌آید! وی بودجه را طوری بسته که بیشترین فشار بر گرده مردم باشد و عذرخواهی وی هیچ سودی ندارد.

طبق این گزارش، پیشتر «حمید پورمحمدی» رئیس سازمان برنامه و بودجه کشور گفت: از بازنشستگان و کارمندان دولت بابت افزایش ۲۰ درصدی حقوق عذرخواهی می‌کنیم چون هنر سازمان برنامه و بودجه این است که منابعی که در اختیارش قرار می‌گیرد را به بهترین شیوه توزیع کند. در این شرایط فقط توانستیم ۲۰ درصد حقوق کارمندان و بازنشستگان را اضافه کنیم.

این مقام مسئول افزود: میزان افزایش حقوق با تورم متناسب نیست ولی سعی کردیم با افزایش معافیت مالیاتی بر حقوق، این کمبود را جبران کنیم.